

[Kirsten Jacobsen]

Jeg vil da gerne hæfte mig ved, at regeringen stadig væk sælger dette som et beskæftigelsesforslag. Jeg kan ikke se, hvilken beskæftigelse der ligger i, at man nu for hele det kvartal, hvor arbejderne er igangsat, hvor beskæftigelsen enten er skabt eller ikke skabt, bare skal give nogle højere tilskud. Det skaber da i hvert fald ikke en eneste ekstra arbejdsplads, men det giver dem, som skal have pengene, lidt flere penge, men det er der altså ingen beskæftigelse i.

Det kan godt ske, at man havde en forventning om, at det kunne lade sig gøre, fordi man aftalte det i finansloven, men så kunne man jo have nørklet sig sammen og fået forslaget vedtaget til 1. januar og ikke komme rendende midt i marts måned og stadig væk ville sælge det som et beskæftigelsesforslag. Det vil sige, at allerede for 1/4 af året skal man fraregne den beskæftigelse, for der kommer ikke én ekstra i arbejde, fordi man laver om på dette forslag.

Vi vil undersøge dette forslag meget nøje under udvalgsarbejdet, men vi vil heller ikke støtte det denne gang, for vi synes, at de tiltag, der skal til, skal medføre lavere boligudgifter. Det er det, vi skal bruge vore penge til, og dér, vi skal gøre en politisk indsats, og ikke til sådan noget som dette, og det er også grunden til, at vi kommer til at diskutere dette meget nøjere i en forespørgselsdebat senere på måneden.

(Kort bemærkning).

Bodil Thrane (V):

Nu er jeg ikke så glad for, at man fra denne talerstol kalder os hykleriske, så jeg er nødt til at sige, at Venstres holdning altid har været den, at vi er gået ind for fradrag og ikke for tilskud.

Hr. Pelle Voigt spurgte, hvordan vi vil sikre rammen overholdt. Det er rigtigt, at den ikke kan overholdes på samme måde, men for det første mener vi selvfølgelig, at man kan lave regler med nogle begrænsninger, og for det andet, at folks private indtægter i allerhøjeste grad ville komme til at udgøre de rammer, hvorunder man ville se fradraget.

Der blev også sagt, at vores skatteminister på denne talerstol havde nægtet at gå ind for en fradragsordning.

Jeg skal ikke forsvare, hvordan vores skatteminister har gebærdet sig på et tidligere tidspunkt, men kun sige, at så vidt jeg har opfattet

det, var de meldinger, der kom på det tidspunkt, en del af en mere langsigtet ordning. Den blev aldrig nogen sinde realiseret, og derfor er det helt naturligt, at vi går tilbage til det princip, vi altid har stået for, nemlig at fradrag er bedre end tilskud.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg indrømmer blankt over for fru Bodil Thrane, at den er svær. Men jeg kan altså ikke lade være med at sige, at vi er nogle stykker, som siden 1974 har fået forslag om fradrag for vedligeholdelsesudgifter præsenteret her i salen af CD, og at vi også er nogle stykker, som har set, hvordan Venstre alle gangene har stemt til det forslag, og selv om fru Bodil Thrane ikke var medlem af Folketinget på det tidspunkt, kan hun slå op i Folketingets forhandlinger og konstatere, at Venstre alle gange har stemt imod – helt, aldeles og uden undtagelse!

Jeg kan ikke forstå, at man kan sige, at skatteministeren godt kan gå ind for fradrag, når det er en permanent ordning, men når det er noget langsigtet, kan han ikke; den forklaring kan jeg altså ikke købe.

Jeg synes, at Venstre skal krybe til korset og sige, at Venstre har ændret opfattelse. Det ville være rigtigt, og det ville også være ærligt; det andet er næsten ikke til at bære at høre på.

Svend Aage Jensen (CD):

Dette lovforslag er en væsentlig forbedring af den nuværende lov om tilskud til forbedringsarbejde, som blev vedtaget i december i fjor. Det er ikke nogen hemmelighed, at Centrum-Demokraterne længe har arbejdet for, at parcelhusejerne fik en fradragsmulighed for dokumenterede reparationsudgifter, men det har vi hidtil ikke kunnet samle et flertal for, heller ikke med Venstres hjælp.

Dette forslag tager et stort skridt frem imod ønskemålet ved at hæve tilskudsprocenten fra 40 til 50, så tilskuddet bogstavelig talt vil få samme værdi for den enkelte som et fradrag, måske endda en højere værdi, idet rentegevinsten imellem at få udbetalt beløbet samme år, som udgiften afholdes, og at det først kommer til udtryk på slutopgørelsen året efter, let kan være fra 800-1.500 kr., afhængig af arten af éns bankkonto.